

ОПШТИ УСЛОВИ ЗА ОСИГУРАЊЕ ИМОВИНЕ

ОПШТЕ ОДРЕДБЕ

Закључивање уговора о осигурању

Члан 1.

(1) Уговор о осигурању имовине може закључити свако лице које има интерес да се не догоди осигурани случај, јер би претрпело неки материјални губитак.

(2) Уговор о осигурању закључује се на основу усмене или писане понуде, а закључен је кад уговорачи потпишу полису осигурања или лист покрића.

Усмена понуда, учињена осигуравачу за закључивање уговора о осигурању, не обавезује ни понуђача ни осигуравача.

Писана понуда, учињена осигуравачу за закључење уговора о осигурању, везује понуђача, ако он није одредио краћи рок, за време од осам дана од када је понуда приспела осигуравачу.

Ако осигуравач у том року не одбије понуду која не одступа од услова под којима он врши предложено осигурање, сматраће се да је прихватио понуду и да је уговор закључен. У том случају, уговор се сматра закљученим када је понуда приспела осигуравачу.

Ако осигуравач поводом примљене понуде затражи неку допуну или измену, као дан пријема понуде сматраће се дан кад осигуравач прими тражену допуну или измену, односно кад буде обавештен о прихватању њихових услова.

(3) Одредбе става (2) овог члана примењују се и када се врши измена постојећег уговора о осигурању.

(4) У случају да уговорне стране нису у могућности да приступе потписивању полисе, односно на предлог уговорних страна, уговорни однос из осигурања настаје самим плаћањем премије.

(5) У случају из претходног става, уговорачу осигурања (осигуранику) се издаје полиса (потврда) која важи без потписа и печата уговорних страна.

(6) Полиса (потврда) садржи све елементе уговорног односа из осигурања, који има правно дејство од момента уплате премије осигурања или прве рате премије осигурања (за случај када је исплата премије уговорена у ратама), уз услов да је уплата премије осигурања или прве рате премије извршена у року назначеном у полиси (потврди).

Полиса и лист покрића

Члан 2.

(1) У полиси осигурања морају бити наведени: уговорне стране, осигурана ствар, ризик обухваћен осигурањем, трајање осигурања и период покрића, сума осигурања или да је осигурање неограничено, премија или допринос, датум издавања полисе и потписи уговорних страна.

(2) Полиса осигурања може бити привремено замењена листом покрића у који се уносе битни састојци уговора. Лист покрића се издаје са трајањем од најдуже шест месеци.

(3) Осигуравач је дужан да упозори уговорача осигурања да су општи и посебни услови осигурања саставни део уговора и да му преда њихов текст, ако ти услови нису штампани на самој полиси.

(4) Извршење обавезе из претходног става мора бити констатовано на полиси.

(5) У случају неслагања неке одредбе општих или посебних услова и неке одредбе из полисе, примениће се одредба полисе, а у случају неслагања неке штампане одредбе из полисе и неке њене рукописне одредбе, примениће се ова последња.

(6) Према споразуму уговорача, полиса може гласити на одређено лице по наредби или на доносиоца.

Закључивање уговора у име другог без овлашћења

Члан 3.

(1) Кад заинтересовано лице закључи уговор о осигурању у име другог, без његовог овлашћења, одговара осигуравачу за обавезе из уговора све док га не одобри онај у чије је име уговор закључен.

(2) Заинтересовани може одобрити уговор и пошто се догодио осигурани случај.

(3) Ако је одобрење одбијено, уговорач осигурања дугује премију за период осигурања у коме је осигуравач обавештен о одбијању одобрења.

(4) Али, за обавезе из осигурања не одговара пословођа без налога, који је обавестио осигуравача да иступа без овлашћења у име и за рачун другог.

Осигурање за туђи рачун или за рачун онога кога се тиче

Члан 4.

(1) У случају осигурања за туђ рачун или за рачун онога кога се тиче, обавезе плаћања премије и остале обавезе из уговора дужан је да извршава уговорач осигурања, али он не може вршити права из осигурања, чак и кад држи полису, без пристанка лица чији је интерес осигуран и коме она припадају.

(2) Уговорач осигурања није дужан да заинтересованом лицу преда полису док му не буду накнађене премије које је исплатио осигуравачу, као и трошкови уговора.

(3) Уговорач осигурања има право првенствене наплате ових потраживања из дуговане накнаде, као и право да захтева њихову исплату непосредно од осигуравача.

(4) Осигуравач може истаћи сваком кориснику осигурања за туђ рачун све приговоре које по основу уговора има према уговорачу осигурања.

Сума осигурања

Члан 5.

(1) Уговор о осигурању може се закључити:

1) На уговорену вредност коју одреди уговорач осигурања у смислу Посебних услова за осигурање грађевинских објеката и опреме на уговорену вредност.

2) На суму осигурања коју одреди уговорач осигурања.

3) На сваковремену стварну вредност без ознаке суме осигурања у уговору о осигурању.

4) На нову вредност у складу са посебним условима осигурања којима је предвиђено осигурање одређених ствари на нову вредност.

5) На суму осигурања утврђену законом или другим прописима донетим на основу закона.

(2) У случају предвиђеном тарифом премија, сума осигурања може се одредити споразумно између уговарача осигурања и осигуравача (таксирана вредност), у висини претпостављеног износа могуће штете, односно трошкова (осигурање на "први ризик"), или као јединствена сума осигурања, на бази лимита по штетном догађају и укупно за период покрића, на нивоу објекта/локације или полисе осигурања.

(3) Ако је неки уговор закључен без ознаке суме осигурања или уз неограничено покриће, сматраће се као уговор закључен на сваковремену стварну или на нову вредност, односно на вредност имовинског интереса у складу са садржином уговора.

Трајање уговора о осигурању

Члан 6.

Уговор о осигурању може се закључити:

- 1) са одређеним роком трајања,
- 2) са неодређеним роком трајања, када се наставља из године у годину.

Осигурани случај

Члан 7.

(1) Догађај с обзиром на који се закључује осигурање (осигурани случај), мора бити будући, неизвесан и независан од искључиве воље уговарача осигурања.

Сматра се да је у осигурању ствари настао осигурани случај оног тренутка када је једна од осигураних опасности изненада и неочекивано почела да се остварује на осигураној ствари и да је оштећује.

(2) Уговор о осигурању је ништав ако је у часу његовог закључења већ настао осигурани случај или је био у наступању, односно било је извесно да ће наступити или је већ тада престала могућност да он настане.

(3) Али, када је уговорено да ће осигурањем бити обухваћен одређени период који претходи закључењу уговора, уговор ће бити ништав само ако је у часу његовог закључења заинтересованој страни било познато да се осигурани случај већ догодио, односно да је већ тада престала могућност да се он догоди.

Правна ситуација после настанка осигураног случаја

Члан 8.

(1) Ако се у току истог периода осигурања догоди више осигураних случајева један за другим, уколико другачије није уговорено, накнада из осигурања се за сваки од њих одређује и исплаћује у потпуности с обзиром на целу суму осигурања, без њеног умањења за износ исплаћених накнада у том периоду.

(2) У случају уништења ствари (тотална штета), или кад се ствари по уговору о осигурању сматрају уништеним, за уништену ствар осигурање престаје.

Начин обавештавања

Члан 9.

(1) Сва обавештења и пријаве које је уговарач осигурања дужан да учини у смислу одредаба ових Улова, обавезно треба писмено потврдити ако су учињени усмено, телефоном, телеграмом или на неки други начин.

Као дан пријема обавештења, односно пријаве, сматра се дан када је примљено обавештење односно пријава. Ако се обавештење, односно пријава, шаље препоручено, као дан пријема сматра се дан предаје пошти.

(2) Споразуми који се односе на садржај уговора важе само ако су закључени писмено.

Промена адресе - назива (фирме)

Члан 10.

(1) Уговарач је дужан да о промени имена или адресе, односно промени назива фирме и седишта (пословних просторија), обавести осигуравача у року од 15 дана од дана настале промене.

(2) Ако уговарач не обавести осигуравача о променама из претходног става, за пуноважност обавештења довољно је да је осигуравач упутио осигуранику препоручено писмо према последњим подацима о адреси стана, пословних просторија односно називу - фирми - којима располаже. Обавештење постаје пуноважно дана кога би, према редовном току ствари, постало пуноважно да није било промена из претходног става.

Измене услова осигурања и тарифа премија

Члан 11.

(1) Ако осигуравач измени услове осигурања, дужан је да о томе писаним путем или на неки други погодан начин обавести уговарача осигурања, пре истека текућег периода осигурања (скаденце).

(2) Уговарач осигурања има право да откаже уговор о осигурању по пријему обавештења. У том случају, уговор о осигурању престаје да важи истеком текуће године осигурања.

(3) Ако уговарач осигурања не откаже уговор о осигурању, уговор се почетком следећег периода осигурања мења у складу са извршеним изменама у условима осигурања, односно тарифама премија.

Снижење (бонификација) и повећање (малус) премије

Члан 12.

У врстама осигурања и под условима утврђеним одговарајућим актом, уговарач осигурања, односно осигураник, стичу право на бонификацију у виду снижења премије за следећи период осигурања (бонус).

У врстама осигурања и под условима утврђеним одговарајућим актом, уговарачу осигурања, односно осигуранику, повећава се премија за следећи период осигурања у виду доплата (малус).

Надлежност у случају спора

Члан 13.

У случају спора између уговарача осигурања-осигураника и осигуравача, надлежан је стварно надлежни суд, према месту закључења уговора о осигурању.

**ОБАВЕЗЕ ОСИГУРАНИКА ОДНОСНО УГОВАРАЧА
ОСИГУРАЊА И ПОСЛЕДИЦЕ ЊИХОВОГ НЕИЗВРШЕЊА**

Пријава околности од значаја за оцену ризика

Члан 14.

(1) Уговарач осигурања дужан је да пријави осигуравачу, приликом закључења уговора, све околности које су значајне за оцену ризика, које су му познате или му нису могле остати непознате.

(2) Ако је уговарач осигурања намерно учинио нетачну пријаву или намерно прећутао неку околност такве природе да осигуравач не би закључио уговор да је знао за право стање ствари, осигуравач може захтевати поништење уговора.

У случају поништења уговора из разлога наведених у претходној алинеји, осигуравач задржава наплаћене премије и има право да захтева исплату премије за период осигурања у коме је затражио поништење уговора. Осигуравачево право да захтева поништење уговора о осигурању престаје ако у року од три месеца од дана сазнања за нетачност пријаве, или за прећутивање, не изјави уговарачу осигурања да намерава да користи то право.

(3) Ако је уговарач осигурања учинио нетачну пријаву или је пропустио да пружи дужно обавештење, а то није учинио намерно, осигуравач може, по свом избору, у року од месеца дана од дана сазнања за нетачност или непотпуност пријаве, изјавити да раскида уговор или предложити повећање премије сразмерно већем ризику.

Уговор у том случају престаје по истеку 14 дана од дана када је осигуравач своју изјаву о раскиду саопштио уговарачу осигурања, а у случају осигуравачевог предлога да се премија повећа, раскид наступа по самом закону, уколико уговарач осигурања не прихвати предлог у року од 14 дана од када га је примио.

У случају раскида, осигуравач је дужан вратити део премије који отпада на време до краја периода осигурања у року од шездесет дана.

Ако се осигурани случај догодио пре него што је утврђена нетачност или непотпуност пријаве или после тога, али пре раскида уговора односно постизања споразума о повећању премија, накнада се смањује у сразмери између стопе плаћених премија и стопа премије које би требало платити према стварном ризику.

(4) Одредбе претходних ставова о последицама нетачне пријаве или прећутивања околности од значаја за оцену ризика, примењују се и у случајевима осигурања закључених у име и за рачун другог, или у корист трећег, односно за туђ рачун, или за рачун онога кога се тиче, ако су ова лица знала за нетачност пријаве или прећутивање околности од значаја за оцену ризика.

(5) Осигуравач коме су у часу закључења уговора биле познате или му нису могле остати непознате околности које су од значаја за оцену ризика, а које је уговарач осигурања нетачно пријавио или прећутао, не може се позивати на нетачност пријаве или прећутивање. Исто важи и кад је

осигуравач сазнао за те околности за време трајног осигурања, а није се користио законским овлашћењима.

Плаћање премије

Члан 15.

(1) Уговарач осигурања дужан је да плати премију осигурања, али је осигуравач дужан да прими исплату премије од сваког лица које има правни интерес да она буде плаћена.

(2) Премија се плаћа приликом закључења уговора, по правилу одједном, а може се плаћати и у уговореним роковима.

(3) На износ премије који се плаћа у уговореним роковима може да се обрачуна и наплати уговорна камата.

(4) Ако уговарач осигурања не плати премију у уговореном року, осигуравач задржава право да, поред главнице, обрачуна и затезну камату.

(5) Место плаћања премије је место у коме уговарач осигурања има своје седиште односно пребивалиште, или боравиште.

(6) Ако се премија плаћа посредовањем банке или друге организације код које се води рачун уговарача осигурања, сматраће се да је премија плаћена када банци, односно организацији код које се води рачун, стигне новчана дознака у корист осигуравача или налог (вирман) уговарачеве банке, односно организације, да одобри рачуну осигуравача износ означен у налогу.

(7) Ако се премија плаћа поштом, сматра се да је уговарач осигурања, уплатом дужног износа поштом, подмирио своју обавезу плаћања премије осигуравачу.

(8) Ако се премија плаћа чеком, сматра се да је уговарач осигурања извршио плаћање премије када плати дужни износ чеком у корист рачуна осигуравача.

(9) Кад уговарач осигурања испуни своју обавезу плаћања премије у потпуности или делимично, има права да од осигуравача захтева да му о свом трошку изда признаницу. Из оправданих разлога, уговарач осигурања може тражити ову признаницу и када је новчану обавезу исплатио преко банке или поште.

(10) Кад уговарач осигурања испуни своју обавезу плаћања премије пре рока, има право да од износа дуга одбије износ уговорне камате, из тачке 3. овог члана, за време од дана исплате до доспелости обавезе.

**Обавештење осигуравача о променама (опасности)
ризика**

Члан 16.

(1) Уговарач осигурања дужан је да обавести осигуравача о свакој промени околности која може бити од значаја за оцену ризика.

Он је дужан да без одлагања обавести осигуравача о повећању ризика, ако је ризик повећан неким његовим поступком, а ако се повећање ризика догодило без његовог учешћа, он је дужан да га обавести у року од четрнаест дана од када је за то сазнао.

Ако је повећање ризика толико да осигуравач не би закључио уговор да је такво стање постојало у часу његовог закључења, он може раскинути уговор. Али, ако је повећање ризика толико да би осигуравач закључио уговор само уз

већу премију да је такво стање постојало у часу закључења уговора, он може уговарачу осигурања предложити нову стопу премије. Ако уговарач осигурања не пристане на нову стопу премије у року од четрнаест дана од пријема предлога нове стопе, уговор престаје по самом Закону.

Али, уговор остаје на снази и осигуравач се више не може користити овлашћењима да предложи уговарачу осигурања нову стопу премије или да раскине уговор, ако не искористи та овлашћења у року од месец дана од када је било на који начин дозволио повећање ризика или ако још пре истека тог рока на неки други начин покаже да пристаје на продужење уговора (ако прими премију, исплати накнаду за осигурани случај који се десио после тог повећања и сл.)

(2) Ако се осигурани случај догодио пре него што је осигуравач обавештен о повећању ризика или пошто је обавештен о повећању ризика, али пре него што је раскинуо уговор или постигао споразум са уговарачем осигурања о повећању премије, накнада се смањује у сразмери између плаћених премија и премије које би требало платити према повећаном ризику.

(3) Када се после закључења уговора о осигурању догодило смањење ризика, уговарач осигурања има право да захтева одговарајуће смањење премије, рачунајући од дана када је осигуравача обавестио о смањењу.

Ако осигуравач не пристане на смањење премије, уговарач осигурања може раскинути уговор.

**Обавезе спречавања осигураног случаја и спасавања,
као и придржавање одредаба о заштитним мерама**

Члан 17.

(1) Осигураник је дужан да предузме прописане, уговорене и све остале мере потребне да се спречи наступање осигураног случаја, а уколико осигурани случај наступи, дужан је да предузме све што је у његовој моћи да се ограничи штетне последице.

(2) Осигуравач је дужан да накнади трошкове, губитке, као и друге штете проузроковане разумним покушајем да се отклони непосредна опасност наступања осигураног случаја, као и покушајем да се ограничи његове штетне последице, па и када су ти покушаји остали без успеха.

(3) Осигуравач је дужан да пружи ову накнаду, чак и ако она, заједно са накнадом штете од осигураног случаја, прелази суму осигурања.

(4) Ако осигураник не испуни своју обавезу спречавања осигураног случаја или обавезу спасавања, а за то нема оправдања, обавеза осигуравача се смањује за онолико колико је настала већа штета због тог неиспуњења.

(5) Ако је одређен или уговорен рок до кога треба спровести мере за спречавање остварења или повећања опасности (превентивне мере), осигуранику се исплаћује накнада и када је осигурани случај настао до истека тог рока и ако је штета у узрочној вези са прописаним односно уговореним обавезама.

Обавезе осигураника кад настане осигурани случај

Члан 18.

(1) Када настане осигурани случај на основу кога се тражи накнада из осигурања, осигураник је обавезан да поступи на следећи начин:

1) да одмах предузме све мере које су у његовој моћи да се ограничи штетне последице и да се при томе придржава упутстава које му је дао осигуравач или његов заступник,

2) да обавести осигуравача о наступању осигураног случаја одмах по сазнању, а најдаље у року од три дана од када је то сазнао,

3) да што пре, а најдаље у року од три дана, писаним путем потврди пријаву учињену усмено, телефоном, телеграмом или на неки други начин,

4) да у свим случајевима предвиђеним прописима, а нарочито када је штета проузрокована од пожара, експлозије, провалне крађе, разбојништва, разбојничке крађе и саобраћајне незгоде, догађај одмах пријави надлежном органу унутрашњих послова и наведе које су све ствари уништене или оштећене, односно нестале приликом настанка осигураног случаја,

5) да одмах по настанку осигураног случаја, ако је то могуће, односно када то прилике дозвољавају, поднесе осигуравачу popis уништених односно оштећених ствари, уз приближну назнаку њихове вредности,

6) да до доласка представника осигуравача на место осигураног случаја не промени стање оштећених односно уништених ствари, осим ако је промена у јавном интересу или интересу смањења, односно у циљу настављања нормалне производње.

Ако се промена изврши са циљем да се нормална производња настави, осигураник је дужан да о томе одмах обавести осигуравача телефоном или на неки други начин.

(2) Уговарач осигурања је дужан да, независно од рока у коме је поднео пријаву штете, представнику осигуравача пружи све податке и друге потребне доказе за утврђивање узрока, обима и висине штете. Осигуравач може захтевати да осигураник прибави и друге доказе, ако је то потребно и оправдано.

(3) Ако осигураник не изврши обавезе из става (1) и (2) овог члана и на тај начин онемогући осигуравача да утврди основ односно висину штете, осигуравач ће одбити осигураника од права на накнаду, односно умањити износ накнаде штете.

ОБАВЕЗЕ ОСИГУРАВАЧА

Висина накнаде осигурања

Члан 19.

Осигуравач је обавезан да исплати накнаду осигурања за штету проузроковану настанком осигураног случаја по одредбама ових Општих услова, као и посебних услова за ону врсту осигурања по којој је закључен уговор о осигурању.

Уговорени самопридржај (франшиза)

Члан 20.

Ако је уговорено да осигураник сам сноси један део штете (уговорени самопридржај, франшиза), накнада ће се, ако наступи осигурани случај, утврдити тако да на осигураника отпада део штете у висини уговореног самопридржаја.

Утврђивање, процена и вештечење штете

Члан 21.

(1) Када прими пријаву о насталом осигураном случају, осигуравач је дужан да одмах, а најкасније у року од три дана, приступи утврђивању и процени штете; уколико то не учини, осигураник може почети с отклањањем штете уз услов да се претходно комисијски утврде узрок настанка осигураног случаја и обим оштећења.

Осигураник може и пре истека рока од три дана да почне да отклања штету, ако је то потребно ради настављања нормалне производње.

(2) Ако је уговором о осигурању вредност осигуране ствари споразумно утврђена, накнада се одређује према тој вредности, изузев ако осигуравач докаже да је уговорена вредност знатно већа од стварне вредности, а за ту разлику не постоји оправдан разлог (као нпр. осигурање употребљене ствари на вредност такве нове ствари или осигурање субјективне вредности).

(3) У случају да се осигураник не сложи са утврђеним узроком и проценом штете, може затражити да се утврђивање штете изврши путем вештака.

(4) Свака уговорена страна писмено именује свог вештака. За вештака се могу именовати лица која нису у радном односу са осигуравачем односно осигураником. Пре почетка вештачења, оба именована вештака бирају трећег вештака као председника.

(5) Предмет вештачења могу бити само спорне чињенице. Које ће спорне чињенице бити предмет вештачења, као и поступак вештачења, одређују у сваком појединачном случају осигураник и осигуравач писаним споразумом о вештачењу.

(6) Свака уговорна страна сноси трошкове за свог вештака. Трошкове за председника сnose обе стране по пола.

(7) Износ накнаде не може бити већи од штете коју је осигураник претрпео наступањем осигураног случаја.

Спасени делови

Члан 22.

(1) Ако није другачије уговорено, спасени делови уништених односно оштећених ствари остају осигуранику. Осигураник нема право да после наступања осигураног случаја препусти осигуравачу уништено односно оштећену осигурану ствар и да од њега захтева исплату пуне суме осигурања, односно пуне вредности.

(2) Вредност спашених, уништених, односно оштећених ствари и/или њихових делова обрачунава се по тржишној вредности у месту штете, према стању на дан настанка осигураног случаја.

Исплата накнаде из осигурања

Члан 23.

(1) Кад се догоди осигурани случај, осигуравач је дужан да исплати накнаду у уговореном року који не може бити дужи од четрнаест дана, рачунајући од дана када је осигуравач добио обавештење да се осигурани случај догодио. Ако је за утврђивање постојања осигуравачеве обавезе или њеног износа потребно извесно време, овај рок почиње да тече од дана кад је утврђено постојање његове обавезе и њен износ.

(2) Ако износ осигуравачеве обавезе не буде утврђен у року одређеном у првом ставу овог члана, осигуравач је дужан да

на захтев овлашћеног лица исплати износ неспорног дела своје обавезе на име предујма.

(3) Исплата накнаде носиоцима залога и других права:

1) После наступања осигураног случаја, заложна права и остала права која су раније постојала на осигураној ствари имају за предмет дуговану накнаду, како у случају осигурања сопствене ствари тако и у случају осигурања туђих ствари због обавезе њиховог чувања и враћања, те осигуравач не може исплатити накнаду осигуранику без сагласности носилаца тих права.

2) Ова лица могу захтевати непосредно од осигуравача да им у границама суме осигурања и према законском реду исплати њихова потраживања.

3) Међутим, ако у часу исплате осигуравач није знао нити је могао знати за та права, извршена исплата накнаде осигуранику остаје пуноважна.

Враћање премије

Члан 24.

(1) Ако осигурана ствар буде уништена пре почетка обавезе осигуравача, уговарачу осигурања се враћа износ наплаћене премије.

Ако осигурана ствар буде уништена после почетка обавезе осигуравача од ризика који нису обухваћени осигурањем, уговарачу осигурања се враћа износ премије за неискоришћено време трајања осигурања.

(2) Ако осигурана ствар буде уништена после почетка обавезе осигуравача од ризика обухваћених осигурањем, осигуравачу припада цео износ премије за текућу годину осигурања односно за уговорени период осигурања.

(3) Престанком уговора о осигурању у свим другим случајевима, пре истека времена за које је премија плаћена, премија припада осигуравачу само до завршетка дана до ког је он био у обавези, ако другачије није уговорено.

ТРАЈАЊЕ ОСИГУРАЊА

Почетак дејства осигурања

Члан 25.

(1) Уговор о осигурању, ако се другачије не уговори, своје дејство производи по истеку двадесет четвртог часа дана који је у полиси означен као дан почетка трајања осигурања, па све до завршетка последњег дана рока за који је осигурање уговорено.

(2) Ако рок трајања осигурања није одређен уговором, свака страна може раскинути уговор с даном истека текуће године осигурања, обавештавајући писменим путем другу страну најкасније три месеца пре истека текуће године осигурања. У том случају, уговор о осигурању престаје истеком двадесет четвртог часа последњег дана текуће године осигурања.

(3) Ако је осигурање закључено на рок дужи од пет година, свака страна може, по протеку овог рока, уз отказни рок од шест месеци писаним путем изјавити другој страни да раскида уговор.

(4) Уговором се не може искључити право сваке стране да раскине уговор како је напред изложено.

(5) Ако уговарач осигурања раскине уговор који је закључен на рок дужи од пет година, дужан је да плати разлику премије одобреним попустом за трајање осигурања.

Почетак и престанак обавезе осигураваача

Члан 26.

(1) Обавеза осигураваача из осигурања почиње, ако се другачије не уговори, по истеку двадесет четвртог часа дана који је у полиси означен као почетак осигурања, уколико је до тог дана плаћена премија, а иначе по истеку двадесет четвртог часа дана од дана уплате премије.

(2) Ако је уговорено да се премија плаћа после закључења уговора, обавеза осигураваача да исплати накнаду из осигурања почиње од дана одређеног у уговору као дан почетка осигурања.

(3) Може се уговорити да обавеза осигураваача почиње од тренутка закључења уговора о осигурању.

(4) Међутим, ако уговарач осигурања премију која је доспела после закључења уговора не плати до доспелости, нити то учини неко друго заинтересовано лице, уговор о осигурању престаје по самом Закону, по истеку тридесет дана од дана од када је уговарачу осигурања уручено осигураваачево препоручено писмо с обавештењем о доспелости премије. При томе, наведени рок не може истећи пре него што протекне тридесет дана од доспелости премије.

(5) У сваком случају, уговор о осигурању престаје по самом Закону, ако премија не буде плаћена у року од годину дана до дана доспелости.

(6) Обавеза осигураваача престаје:

1) Код уговора о осигурању с одређеним роком трајања истеком двадесет четвртог часа дана који је у полиси означен као дан истека осигурања, уколико није другачије уговорено.

2) Код уговора о осигурању с неодређеним роком трајања, ако је у полиси означен само почетак осигурања, осигурање се уз примену става (4) и (5) овог члана продужава из године у годину, осим ако нека од уговорених страна најкасније три месеца пре истека текуће године осигурања писмено обавести другу страну да не жели да продужи уговор о осигурању. У том случају, уговор о осигурању престаје истеком двадесет четвртог часа последњег дана текуће године осигурања.

ШТЕТА И ОСИГУРАНИ РИЗИЦИ

Штете покривене осигурањем

Члан 27.

Осигураваач је дужан да накнади штете настале случајно или кривицом уговарача осигурања, осигураника или корисника осигурања.

Штете које нису покривене осигурањем

Члан 28.

(1) Осигураваач није у обавези да исплати накнаду за штету, проузроковану:

1) ратним операцијама или побунама, осим ако је другачије уговорено. Под штетама проузрокованим ратним операцијама или побунама, сматрају се штете настале:

- ратом, инвазијом, дејством страног непријатеља, непријатељствима или сличним операцијама (без обзира да ли је рат објављен или не), грађанским ратом, побуном,

револуцијом, устанком, као и немирима који настану из таквих догађаја,

- саботажом или тероризмом извршеним од стране лица која делују из политичких побуда у име или у вези са било каквом организацијом, или од лица која делују из политичких побуда, независно од било какве организације,

укључујући штете које током ратних операција и побуна настану:

- минама, торпедима, бомбама или другим експлозивним средствима,

- запленом, одузимањем, ограничењем или задржавањем и последицама тих догађаја или покушајима да се изврше, конфискацијом, реквизицијом или осталим сличним мерама које спроводи односно намерава да спроведе власт или нека политичка организација која се бори за власт односно има власт.

Осигураваач је дужан да докаже да је штета проузрокована неким од ових догађаја.

2) Намерно, или преваром уговарача осигурања, осигураника или корисника осигурања.

Али, ако се остварио осигурани случај, осигураваач је дужан да накнади сваку штету проузроковану од неког лица за чије поступке осигураник одговара по било ком основу, без обзира на то да ли је штета проузрокована непажњом или намерно.

(2) Ово осигурање ни у ком случају не покрива губитак, оштећење, одговорност или трошкове који су директно или индиректно проузроковани, или увећани, или проистекли из употребе или рада, као средства за наношење штете, било каквог компјутера, компјутерског система, компјутерског софтверског програма, злонамерних кодова, компјутерског вируса или процеса, или било ког другог електронског система.

НАДОСИГУРАЊЕ И УГОВОР СА ВИШЕ ОСИГУРАВАЧА

Надосигурање

Члан 29.

(1) Ако се при закључењу уговора једна странка послужи преваром и тако уговори суму осигурања већу од стварне вредности осигуране ствари, друга страна може тражити поништење уговора.

(2) Ако је уговорена сума осигурања већа од вредности осигураних ствари, а при томе ни једна страна није поступила несавесно, уговор остаје на снази, сума осигурања се снижава до износа стварне вредности осигураних ствари, док се премија сразмерно смањује.

(3) У оба случаја, савесни осигураваач задржава примљене премије и има право на несмањену премију за текући период.

Вишеструко и двоструко осигурање

Члан 30.

(1) Ако је ствар осигурана код два или више осигураваача од истог ризика за исти интерес и за исто време - тако да збир сума осигурања не прелази вредност те ствари (вишеструко осигурање) - сваки осигураваач у потпуности одговара за извршење обавеза насталих из уговора који је он закључио.

(2) Ако, пак, збир сума осигурања прелази вредност осигураних ствари (двоструко осигурање), а притом уговарач осигурања није поступио несавесно, сва та осигурања су пуноважна и сваки осигуравач има право на уговорену премију за период осигурања у току, а осигураник има право да захтева од сваког појединачног осигуравача накнаду према уговору закљученом са њим, али укупно не више од износа штете.

(3) Када се догоди осигурани случај, уговарач осигурања дужан је да о томе обавести сваког осигуравача истог ризика и саопшти му имена и адресе осталих осигуравача, као и суме осигурања појединих уговора који су закључени са њима.

(4) По исплати накнаде осигуранику, сваки осигуравач сноси део накнаде у сразмери у којој стоји сума осигурања на коју се он обавезао према укупном збиру сума осигурања, те осигуравач који је платио већи износ има право да захтева од осталих осигуравача накнаду више плаћеног износа.

(5) Ако је уговор закључен без назначења суме осигурања или уз неограничено покриће, сматра се као уговор закључен уз највишу суму осигурања.

(6) За део осигуравача, који не може да плати, одговарају остали осигуравачи, сразмерно својим деловима.

(7) Ако је уговарач осигурања закључио уговор о осигурању којим је настало двоструко осигурање, не знајући за раније закључено осигурање, он може, без обзира на то да ли је раније осигурање закључио он или неко други, да у року од месец дана од када је сазнао за то осигурање захтева одговарајуће снижење суме осигурања и премије доцнијег осигурања, али осигуравач задржава примљене премије и има право на премију за текући период.

(8) Ако је до двоструког осигурања дошло због смањења вредности осигураних ствари за време трајања осигурања, уговарач осигурања има право на одговарајућа снижења сума осигурања и премије, почев од дана када је осигуравачу саопштио овај захтев за снижење.

(9) Ако је при настанку двоструког осигурања уговарач осигурања поступио несавесно, сваки осигуравач може да тражи поништење уговора, задржи примљене премије и захтева несмањену премију за текући период.

ПОДОСИГУРАЊЕ

Члан 31.

(1) Кад се утврди да је у почетку одређеног периода осигурања вредност осигуране ствари била већа од суме осигурања, износ накнаде коју осигуравач дугује сразмерно се смањује, изузев ако је другачије уговорено.

(2) Осигуравач је дужан да пружи потпуну накнаду све до износа суме осигурања, ако је уговорено да однос између вредности ствари и суме осигурања нема значаја за одређивање износа накнаде.

ПРЕЛАЗ УГОВОРА НА ПРИБАВИОЦА ОСИГУРАНЕ СТВАРИ

Члан 32.

(1) У случају отуђења осигуране ствари, као и ствари у вези са чијом је употребом закључено осигурање од одговорности, права и обавезе уговарача осигурања прелазе на прибавиоца, осим ако другачије није уговорено.

(2) Али, ако је отуђен само један део осигураних ствари које у погледу осигурања не чине засебну целину, уговор о осигурању престаје у погледу отуђених ствари.

(3) У случају када се због отуђења ствари повећа или смањи вероватноћа наступања осигураног случаја, примењују се опште одредбе о повећању или смањењу ризика.

(4) Уговарач осигурања који не обавести осигуравача да је осигурана ствар отуђена, остаје у обавези да плаћа премије које доспевају и после дана отуђења.

(5) Осигуравач и прибавилац осигуране ствари могу одустати од осигурања уз отказни рок од петнаест дана, с тим што су дужни да поднесу отказ најдаље у року од тридесет дана од сазнања за отуђење.

Ако се уговор у смислу претходне алинеје откаже, уговор о осигурању престаје истеком двадесет четвртог часа дана кад истиче отказни рок. Ако се отказ шаље препоручено поштом, као дан отказа сматра се дан предаје пошти.

(6) Уговор о осигурању не може се раскинути ако је полиса осигурања издата на доносиоца или по наредби.

ПРЕЛАЗ ОСИГУРАНИКОВИХ ПРАВА ПРЕМА ОДГОВОРНОМ ЛИЦУ НА ОСИГУРАВАЧА (СУБРОГАЦИЈА)

Члан 33.

(1) Исплатом накнаде из осигурања на осигуравача, по самом Закону, до висине исплаћене накнаде, прелазе сва осигураникова права према лицу које је по било ком основу одговорно за штету.

(2) Ако је кривицом осигураника онемогућен прелаз права на осигуравача, у потпуности или делимично, осигуравач се у одговарајућој мери ослобађа своје обавезе према осигуранику.

(3) Прелаз права са осигураника на осигуравача не може бити на штету осигураника, те ако је накнада, коју је осигураник добио од осигуравача, из било ког узрока нижа од штете коју је претрпео, осигураник има право да му се из средстава одговорности лица исплати остатак накнаде пре исплате осигуравачевог потраживања, по основу права која су прешла на њега.

(4) Изузетно од правила о прелазу осигураникових права осигуравача, ова права не прелазе на осигуравача ако је штету проузроковало лице које је у правој линији у сродству са осигураником, или лице за чије поступке осигураник одговара или које живи са њим у истом домаћинству, односно лице које је радник осигураника, осим ако су та лица штету проузроковала намерно.

(5) Али, ако је неко од лица поменутих у претходном ставу било осигурано од одговорности, осигуравач може захтевати од његовог осигуравача накнаду износа који је исплатио осигуранику.

ЗАСТАРЕЛОСТ ПОТРАЖИВАЊА

Члан 34.

Застарелост потраживања је регулисана одговарајућим одредбама Закона о облигационим односима.

ПРИМЕНА ОВИХ УСЛОВА

Члан 35.

(1) Ови Услови примењују се на осигурање имовине, осим на врсте осигурања које имају опште услове.

На уговор о осигурању имовине примењују се и остале когентне одредбе Закона о облигационим односима (Глава XXVII - осигурање) док се диспозитивне одредбе примењују уколико поједина питања нису другачије регулисана овим Условима.

(2) Ако су односи, који се регулишу одредбама ових Улова, другачије регулисани за поједине врсте осигурања, примениће се одредбе посебних услова осигурања за поједине врсте осигурања имовине.

ОВО ИЗДАЊЕ УСЛОВА ЈЕ У ПРИМЕНИ ОД 12.03.2024.год.